

og mest betryggende for den parlamentariske Udvikling. Men jeg indrømmer, at der vil løbe meget Vand i Stranden, inden den Opfattelse, jeg her gør gældende, vinder Flertal her i Tinget. Det er muligt, at vi skal igennem den saakaldte frie Valgret, hvor Repræsentanterne kommer til at stemme med den Vægt, som de Vælgere, der staar bagved dem, repræsenterer; og det er maaske heller ikke usandsynligt, at et Etkammersystem kommer til at ligge imellem nærværende Tidspunkt og det Tidspunkt, da man igen naar tilbage til det almindelige Flertalsvalg, saa jeg indrømmer, at de Betragtninger, jeg anstiller her, maaske ikke har saa megen praktisk Betydning. Men jeg ønsker dog at fremhæve dem, fordi jeg for mit Vedkommende, og jeg tror mange med mig, naar vi giver vor Tilslutning til det her forelagte Lovforslag, gør det under den Forudsætning, at der ikke deri ligger nogen Erkendelse af, at Forholdstalsvalg til Folketinget er den eneste retfærdige Ordning af Valg til det folkevalgte Ting.

Jeg ønsker endvidere at fremhæve, at de, der er Tilhængere af et virkeligt Tokammersystem og af den parlamentariske Styreform, maa se med nogen Betænkelighed paa den stærke, rent doktrinære Fastholden ved Forholdstalsvalg til Folketinget, en Fastholden, overfor hvilken alle andre Hensyn skal vige. Det er ikke uforstaaeligt, at Tilhængere af et Etkammersystem, f. Eks. Socialdemokratiet, kan være Tilhængere af Forholdstalsvalg til Folketinget, saa længe vi har det nuværende Landsting — thi det er jo slet ikke Meningen, at man nu vil rejse en Kamp mod Tokammersystemet, men man kan ved Hjælp af Forholdstalsvalg til Folketinget i Virkeligheden sulte det andet Ting ud. Det er jo nemlig ganske indlysende, at hvis man som Repræsentation har to Kamre, begge valgte ved almindelig Valgret og begge ved Forholdstalsvalg, kan man med nogen Ret rejse det Spørgsmaal, om det overhovedet er nødvendigt at have mere end eet Kammer, idet den Forskel, der ligger i de 10 Aars Forskel i Valgrets alderen til Folketing og Landsting, som vi har, maaske dog ikke er tilstrækkelig Begrundelse for Bevarelsen af det andet Kammer. Derfor staar det for mig som forstaaeligt, at man fra Socialdemokratiets Side holder paa Forholdstalsvalg til Folketinget. Det er ikke i alle Lande, Socialdemokratiet er Tilhængere af Forholdstalsvalg, men herhjemme har det givet sin Tilslutning dertil, og det kan det gøre ud fra den Betragtning, at man derved kan komme til, med det Udtryk, jeg brugte

før, at sulte Landstinget ud, og naar man da først har naaet sit Maal, kan man igen rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt man vedblivende skal holde paa Forholdstalsvalg til Folketinget eller søge at faa Flertalsvalget tilbage. Derimod staar det for mig som mere uforstaaeligt, at det konservative Folkeparti, som dog er Tilhænger af et effektivt Tokammersystem, i den Grad, som Tilfældet er, holder fast ved Doktrinen om Forholdstalsvalg til Folketinget, idet Partiet dog maa være klar over, at det virker svækkende paa et effektivt Tokammersystem, idet Effektiviteten bl. a. kan komme til at ligge i, at der vælges paa et andet Grundlag.

Vi fra Venstres Side har, som jeg nævnte før, den Opfattelse, at det skal være Enkeltmandskredse, der danner Grundlaget, og derfor hilser jeg med Tilfredshed, at man i det foreliggende Lovforslag fører Enkeltmandskredsen tilbage. Valgloven, som vi har den nu, er i alle Henseender en fuldkommen Skifting. Den foregiver at indrette Ordningen paa et bestemt System, men der er ikke et eneste af de Systemer, der skal danne dens Grundlag, uden at det er forfusket ved den Maade, hvorpaa det er ført igennem. Man har 118 Kredse, de gamle Valgkredse, som man ikke vilde fjerne, fordi man mente at skulle bevare Kredsenes Tilknnytning til Mandatet. Man bibeholdt altsaa disse 118 Kredse, men fratog dem samtidig deres Ret til Flertalsrepræsentation. I Virkeligheden var det en ren Fiktion, det var — jeg tør ikke bruge Udtrykket Bedrageri mod Befolkningen, men det var i alt Fald en Fragtelse af den gamle historiske Ret til, at hver Kreds skulde have Repræsentation, til Fordel for en Valgordning med Forholdstalsvalg i Amtskredse. Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hævdede, at det nuværende Valg var Forholdstalsvalg i Amtskredse, men det er jo ingenlunde Tilfældet, thi ovenover dette Forholdstalsvalg i Amtskredse spredte man 31 Tillægsmandater, fordi man var klar over, at Forholdstalsvalg i Amtskredse ikke slog til. Derved har man fuldkommen forfusket ethvert System, baade Enkeltmandskredssystemet med, at Flertallet i den enkelte Kreds skulde have Mandatet, og Amtskredssystemet, som skulde give hvert Amt, hvad det lokalt kunde tilkomme det. Derfor har man baade med Hensyn til Enkeltmandskredsenes Tilknnytning mellem Kreds og Mandat og Forholdstalsvalget i Amtskredse forfusket ethvert af disse Systemer, idet man har lagt tre Lag ovenpaa hinanden og derved præsen-